

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2992/2020
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Савић, адвокат у ..., против противника предлагача Града Београда и крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Града Београда ЈП, које заступа Правобранилаштво Града Београда, ради утврђивања накнаде, одлучујући о ревизији крајњег корисника изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 7335/19 од 12.12.2019. године, у седници већа од 21.01.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија предлагача и крајњег корисника изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 7335/19 од 12.12.2019. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви предлагача и крајњег корисника за накнаду трошкова ревизијског поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Првог основног суда у Београду Р1 222/18 од 11.03.2019. године, ставом првим изреке, одређена је накнада за експроприсану катастарску парцелу број .., површине 2759 м2, уписане у лист непокретности број .. КО ... и обавезан крајњи корисник да предлагачу на име накнаде за експроприсано земљиште исплати износ од 9.993.098,00 динара са законском затезном каматом од 11.03.2019. године до исплате; ставом другим изреке обавезан је крајњи корисник да предлагачу накнади трошкове ванпарничног поступка у износу од 275.750,00 динара; ставом трећим изреке одбијен је захтев противника предлагача за накнаду трошкова ванпарничног поступка; ставом четвртим изреке одбијен је предлог Градске општине Палилула за накнаду трошкова поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 7335/19 од 12.12.2019. године одбијене су жалбе предлагача, Градске општине Палилула и крајњег корисника и потврђено првостепено решење.

Против наведеног другостепеног решења ревизију је благовремено изјавио крајњи корисник због погрешне примене материјалног права.

Предлагач је благовремено поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијано решење у смислу члана 408. у вези члана 420. става 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) и у вези члана 30. става 2. Закона о ванпарничном поступку ("Службени гласник СРС", бр. 25/82, 48/88, "Службени гласник РС", бр. 46/95...106/15), Врховни касациони суд је установио да ревизија није основана.

У поступку доношења побијаног решења није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажним решењем Општине Палилула од 02.07.2012. године експроприсана је катастарска парцела број .., површине 2759 м², уписана у лист непокретности број .. КО ..., чији је власник пок. ББ, у корист Града Београда за потребе Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП ради изградње саобраћајнице. Катастарска парцела број .. КО ... је ушла у састав грађевинске парцеле .. у КО ... на основу програма о уређивању и давању у закуп грађевинског земљишта за 2012. годину. Накнада за експроприсано земљиште није исплаћена.

Решењем о наслеђивању Првог општинског суда у Београду О 1889/01 од 26.10.2001. године за наследника пок. ББ оглашен је АА.

Према налазу и мишљењу вештака накнада за експроприсано земљиште износи 9.993.098,00 динара, то јест 3.622,00 дин/м².

Према становишту нижестепених судова, крајњи корисник је обавезан да преллагачу исплати накнаду за експроприсано земљиште у висини одређеној на основу налаза и мишљења вештака према тржишној вредности експроприсане непокретности, а не према процени пореске управе јер у овом поступку пореска управа није овлашћена да одређује тржишну цену непокретности, већ само да врши њену процену.

Ревизијске наводе којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање Врховни касациони суд није разматрао јер се, према члану 407. ставу 2. ЗПП, ревизија не може изјавити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Неосновано се ревизијом истиче да су побијаним решењем погрешно примењене одредбе члана 42. Закона о експропријацији јер висина накнаде није утврђена према процени пореске управе. Из садржине одредаба чланова 41. и 42. Закона о експропријацији ("Службени гласник РС", бр. 53/95, "Службени лист СРЈ", бр. 16/01, "Службени гласник РС", бр. 23/01...106/16) произлази да задатак пореске управе није да одређује тржишну вредност експроприсане непокретности, већ да врши њену процену, а уколико се не постигне споразум о накнади, једино је суд надлежан да одреди накнаду за експроприсану непокретност. Странке у овом поступку нису постигле споразум о висини накнаде за експроприсану непокретност због чега је покренут овај ванпарнични поступак. У ванпарничном поступку суд има могућност, према члану 136. ставу 2. ЗВП, да одреди извођење доказа вештачењем ради утврђивања тржишне цене експроприсане непокретности. У овом ванпарничном поступку суд је управо у складу са поменутиим законским одредбама на основу налаза и мишљења вештака за област геодезије одредио накнаду за експроприсану непокретност.

Побијаним решењем је о трошковима поступка одлучено на основу правилне примене чланова 153. и 154. ЗПП и 139. ЗВП, па супротни ревизијски наводи нису основани.

Врховни касациони суд је, на основу члана 414. става 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

Врховни касациони суд је применом члана 165. става 1. у вези чланова 153. и 154. ЗПП, одбио захтеве предлагача и крајњег корисника за накнаду трошкова ревизијског поступка јер крајњи корисник није успео у овом поступку, а одговор на ревизију који је поднео предлагач није био потребан за ову парницу.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић